

Brev från Selma
Lagerlöf till
Valborg Olander:
1930-1932 : Ep. L
45 - 130

Lagerlöf, Selma,

HS Ep. L 45

National Library
of Sweden

Mårbacka Sunne 7.10.1932.

Kära, älskade.

I dag kommer återigen några
sidor och resten skall väl inte
låta alltför länge vänta på sig.
Jag har ~~bara~~ skrivit de sista
sidorna med blyerts för att vin-
na tid. Annars tycker jag, att jag
har en bättre översikt av innehå-
llet, då jag ser det i maskin-
skrift. Du är väl snäll och tar hand

omdet, tack så mycket för hjälpen
med Idun. Jag hade så klart för
mig, att de inte skulle behöva
bidraget förrän i November, men
detta är väl något försök, att hie-
na ut med julleuret före be-
ren. Det var väl, att det fanns
ett sådant själöstående kapitel.
Dina inledande ord äro mycket
bra.

Jag medsänder ett expressbrev
från Coburg. Fast nej. Jag bör
kanske vara nej härifrån så kom-
mer det fortare. De ska ge ut ett
bröllopsnummer och ber mig skriva
en svensk litteraturhistorisk upp-
sats.

Jag igår var kusat på Rottneros.
Det var verkligen stort, en sextio per-
soner. Alla värmländska iedesträn-
uppländare med släktingar = boemar
och Montconneriar från Götting och
Lüne. 60 personer omkring. Det
var dukbord två stora bord i matsalen.
De vet alla dessa industrisamhälle
som vi har sett på våra färder Koda-
holm, Fårshaga, Annatofors etc. etc.
ända bortåt Västmanland hade in-
femnit rig. Maten: smörgåsar, ris-
timbal med humerostening, Tomat,
fyllda med en ockerkrivbar röra,
skogsfågel, glass och mandeltårter,
frukt. Gatt au champagne. Allt
var bra och det bästa var, att jag so-

det fruktiga.
Här var det. Jocka för allt besvär.
och för löse. Den regnar det.

så utmärkt bra hela natten efteråt.
Det var mycket svårt att lära sig namnen
på de obekanta människorna, men
jag räddade en översteläjtant doogree
och hans fru. Det var folk, såer jag kunde
talamed. Jag var i svart med gröna kof-
tan och ardnar. Ingen av herrarna hade
så många sam jag. Strax jag kom in,
blev jag litet besvärad, och det ökades
sedan av tabaksrök och en rökande
apio, så att det blev så omöjligt att
tala, utan jag måste anstränga mig. Det
var det enda obehagliga, Idag är det
borta. Då jag för blocken hela dagen
var deusen i full gång. De skulle
ha gäster i nia reer. Så där lever